

वा० रा०

॥ १९८ ॥

अथरावणवैभवंदृष्ट्वा त्रस्तमिव भगवंतं रामं भगवद्ब्रह्मदत्तरावणवैभवनिवर्तनस्य भगवद्ब्रह्मानुग्रहैकसाध्यत्वात्तदनुग्रहसिद्धये विद्यामंडलऋषिरगस्त्योब्रह्मरूपादित्यहृदयदे
वताकत्वादित्यहृदयाख्यं स्तोत्रमुपदिशतिस्मेत्याह ॥ ततोयुद्धेत्यादि ॥ अस्यस्तोत्रस्यागस्त्यऋषिरनुष्टुप्छंदः आदित्यहृदयभूतोभगवान्ब्रह्मादेवता निरस्ताशेषविघ्नतया
ब्रह्मविद्यासिद्धौ सर्वत्रजयसिद्धौचविनियोगः ॥ अस्यषडंगप्रणवेनरश्मिमतेनमइत्यनेनवा गायत्र्याषडंगमित्यन्ये ॥ ततोयुद्धेत्यादित्वरस्वेत्यंतस्तोत्रं ॥ एवंभयनाटनंतम्मूल
क्रमगस्यादुपदेशग्रहणंलोकानुग्रहाय ॥ लौकस्यजयसाधनवस्तुप्रकाशनार्थमिति तत्त्वं ॥ युद्धपरिश्रान्तं अनेकाहोरात्रयुद्धपरिश्रान्तं तमिवस्थितं समरे समरविषये चितयाप्रबलो
यमरिः कथं जेतव्य इति चितयायुक्तं सारथिनापवाहितं रावणंप्रातर्युद्धायायतो रामसंमुखे समुपस्थितं दृष्ट्वा स्थितं धनुरवष्टभ्यस्थितं रामं ॥ १ ॥ दैवतैः समागम्य मिलित्वा रणं

ततोयुद्धपरिश्रान्तं समरे चितया स्थितं ॥ रावणं चाग्रतो दृष्ट्वा युद्धाय समुपस्थितं ॥ १ ॥ दैवतैश्च समागम्य द्रष्टुमभ्यागतो रणं ॥ उपगम्या
ब्रवीद्राममगस्त्यो भगवांस्तदा ॥ २ ॥ रामराम महाबाहो शृणु गुह्यं सनातनं ॥ येन सर्वानरीन्वत्समरे विजयिष्यसे ॥ ३ ॥ आदित्यहृ
दयं पुण्यं सर्वशत्रुविनाशनं ॥ जयावहं जपं नित्यं मक्षयं परमं शिवम् ॥ ४ ॥ सर्वमंगलमांगल्यं सर्वपापप्रणाशनम् ॥ चिंताशोकप्रश
मनमायुर्वर्धनमुत्तमम् ॥ ५ ॥

द्रष्टुमभ्यागतो भगवान्गस्त्योतर्यामि भगवत्येरणया देवनियोगतश्च उक्तविशेषणं राममुपामम्य उद्यतिभास्करे
ब्रवीत् ॥ २ ॥ किमब्रवीत्तदाह ॥ रामरामेत्यादि ॥ येनस्तोत्रेण सर्वानरीन्विजेष्यसि ॥ तद्गुह्यं रहस्यं सनातनं प्रवाहानादिभूतं अनेन स्वकल्पितत्वनिरासः शृणु ॥ ३ ॥
आदित्यहृदयं ॥ यएषोतरादित्ये हिरण्यमय इत्याद्यशेषश्रुतिप्रसिद्धं ब्रह्म तदेवताकत्वात्तदाख्यं स्तोत्रं पुण्यं पुण्यजनकं ॥ अनेन पारत्रिकं फलमुक्तं ॥ सर्वशत्रुविनाशनं ॥ जया
वहमित्यैहिकं फलं ॥ जपं जप्यत इति जपं स्तोत्रं परमफलमाह ॥ अक्षयं परमं शिवं ॥ अपवर्गरूपं तत्पदमित्यर्थः ॥ कदातच्चाह ॥ नित्यं यदि नित्यवत्फलनिरपेक्षं तदा
तत्फलमिति भावः ॥ जपेन्नित्यमिति पाठांतरं ॥ ४ ॥ ऐहिकानि फलांतराणि ॥ सर्वमंगलमांगल्यं सर्वमंगलरूपाणामपिमंगलप्रदं ॥ ५ ॥

यु० कां०

॥ १९८ ॥